Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 12. februarja 2026*

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje, izdan zaradi uvedbe kazenskega postopka – Izvršitev evropskega naloga za prijetje – Člen 4, točka 7(a) – Razlogi za fakultativno neizvršitev – Kazniva dejanja, ki so bila v celoti ali delno storjena na ozemlju izvršitvene države članice – Nevarnost nekaznovanosti“

V zadevi C-712/25 PPU, [Rastoshev] [i],

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Apelativen sad – Sofia (višje sodišče v Sofiji, Bolgarija) z odločbo z dne 11. novembra 2025, ki je na Sodišče prispela 11. novembra 2025, v kazenskem postopku zoper

XM,

ob udeležbi

Sofiyska apelativna prokuratura,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Jarukaitis, predsednik senata, M. Condinanzi (poročevalec), N. Jääskinen, sodnika, R. Frendo, sodnica, in A. Kornezov, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: R. Stefanova-Kamisheva, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. januarja 2026,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za XM N. H. Baydakov in P. K. Penevilova, advokati,

– za francosko vlado B. Dourthe in M. Guiresse, agentki,

– za Evropsko komisijo H. Leupold, J. Vondung in I. Zaloguin, agenti,

* Jezik postopka: bolgarščina.

[i] Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. februarja 2026

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, ki so ga francoski pravosodni organi izdali zoper XM, bolgarskega državljana, v Bolgariji in predajo te osebe zaradi kazenskega pregona.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodni izjavi 6 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen' pravosodnega sodelovanja."

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve", določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

[…]"

5 Člen 3 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje", določa:

„Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju: ‚izvršitveni pravosodni organ') zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

[…]."

6 Člen 4 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, določa:

„Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

[…]

7. kadar evropski nalog za prijetje zadeva kazniva dejanja, ki:
   (a) se po zakonodaji izvršitvene države članice obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali deloma storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se kot tak šteje; ali

   […].“

Bolgarsko pravo

7 Okvirni sklep 2002/584 je bil v bolgarsko pravo prenesen z zakon za ekstraditsiata i evropeiskata zapoved za arest (zakon o izročitvi in evropskem nalogu za prijetje) z dne 3. junija 2005 (DV št. 46/05), v različici, ki se uporablja za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari (v nadaljevanju: ZEEZA).

8 Člen 40 ZEEZA, naslovljen „Razlogi za neizvršitev evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1, točka 5, določa:

„(1) Okrožno sodišče lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, če:

[…]

5. je bilo kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na ozemlju Republike Bolgarije […].“

9 Člen 44(7) in (12) ZEEZA določa:

„(7) Sodišče o predaji zahtevane osebe ali o zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje odloči brez odlašanja. Kadar sodišče dovoli izvršitev evropskega naloga za prijetje, v vseh primerih za zahtevano osebo sprejme ukrep odvzema prostosti do njene dejanske predaje odreditveni državi.

[…]

(12) Zoper odločitev okrožnega sodišča je mogoča pritožba pri pristojnem višjem sodišču, katerega odločitev je pravnomočna.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 Podpredsednik, pristojen za preiskavo pri tribunal judiciaire de Marseille (sodišče prve stopnje v Marseillu, Francija), je 18. septembra 2025 zoper XM izdal evropski nalog za prijetje zaradi kazenskega pregona in predaje te osebe zaradi šestih kaznivih dejanj, ki naj bi jih storil, in sicer goljufije v hudodelski združbi, aktivne korupcije, ki je vključevala ponujanje ugodnosti udeležencu športnega dogodka, na katerem se pobirajo stave, da bi spremenil običajen in pošten potek tega dogodka, prikrivanja premoženja, pridobljenega s kaznivimi dejanji, v hudodelski združbi, kaznivega dejanja pranja denarja v velikem obsegu, ki je vključevalo pomoč v hudodelski

združbi pri prikrivanju resničnega izvora premoženja ali dohodkov storilca kaznivih dejanj, kaznivega dejanja pranja denarja v velikem obsegu, ki je vključevalo sodelovanje v hudodelski združbi pri plasiranju, prikrivanju ali pretvorbi protipravno pridobljene premoženjske koristi, in, nazadnje, sodelovanja v hudodelski združbi, ki ima namen storiti kaznivo dejanje.

11 Ta kazniva dejanja naj bi bila storjena med letoma 2018 in 2024 v okviru sistema dogovarjanja o izidu teniških tekem na ozemlju več držav, med katerimi sta Francoska republika in Republika Bolgarija.

12 Sofiyski gradski sad (mestno sodišče v Sofiji, Bolgarija), ki je odločalo na prvi stopnji, je s sklepom z dne 20. oktobra 2025 odredilo izvršitev tega evropskega naloga za prijetje in XM odredilo pripor do dejanske izročitve francoskim organom.

13 XM je zoper ta sklep vložil pritožbo pri Apelativen sad – Sofia (višje sodišče v Sofiji, Bolgarija), ki je predložitveno sodišče, pri čemer trdi, da je treba izvršitev navedenega evropskega naloga za prijetje zavrniti, ker naj bi bila zatrjevana kazniva dejanja deloma storjena na bolgarskem ozemlju. Tako naj bi bilo treba XM kazensko preganjati na podlagi bolgarskega kazenskega zakonika, ki naj bi se uporabljal za vsa kazniva dejanja, storjena na nacionalnem ozemlju, in za dejanja, ki so jih bolgarski državljani storili v tujini.

14 Ta pritožba nima suspenzivnega učinka na pripor XM, ki ostaja pridržan. Poleg tega je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da bolgarski pravosodni organi na datum predloga za sprejetje predhodne odločbe še niso začeli kazenskega pregona zoper XM za ta kazniva dejanja.

15 Predložitveno sodišče navaja, da v Bolgariji v bistvu obstajata dve različni usmeritvi sodne prakse glede vprašanja, ali okoliščina, da je bilo kaznivo dejanje, zaradi katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, v celoti ali delno storjeno na ozemlju Republike Bolgarije, sama po sebi pomeni razlog za zavrnitev izvršitve tega evropskega naloga za prijetje.

16 V skladu s prvo usmeritvijo sodne prakse taka okoliščina sama po sebi ne more upravičiti zavrnitve izvršitve. Zato naj bi moralo predložitveno sodišče opraviti celovito presojo zlasti ob upoštevanju čezmejne narave zadevnega kaznivega dejanja, neobstoja kazenskega pregona v izvršitveni državi članici, kraja, v katerem je bilo zadevno kaznivo dejanje končano in v katerem so oškodovanci utrpeli škodo, ter cilja zagotavljanja učinkovitosti kazenske preiskave in preprečevanja nevarnosti nekaznovanosti.

17 V skladu z drugo usmeritvijo sodne prakse pa naj bi bilo treba okoliščino, da je bilo kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, v celoti ali delno storjeno na ozemlju Republike Bolgarije, šteti za zadosten razlog za zavrnitev izvršitve, saj naj bi se bolgarski kazenski zakonik uporabljal za vsa kazniva dejanja, storjena na ozemlju navedene države članice, ne da bi bila določena kakršna koli izjema, tudi če gre za akte mednarodnega prava ali pogodbe, ki jih je ratificirala Republika Bolgarija.

18 Predložitveno sodišče navaja, da teh razhajanj v nacionalni sodni praksi glede razlage določb, s katerimi je bil prenesen Okvirni sklep 2002/584, ni mogoče odpraviti z odločbo Varhoven kasatsionen sad (kasacijsko sodišče, Bolgarija), ker so odločbe višjih sodišč na tem področju v skladu s členom 44(12) ZEEZA pravnomočne.

19 Predložitveno sodišče zato meni, da bo s predhodno odločbo Sodišča mogoče odpraviti navedeno razhajanje v sodni praksi, ki neposredno vpliva na učinkovito in pravilno uporabo prava Unije.

20 V teh okoliščinah je Apelativen sad – Sofia (višje sodišče v Sofiji) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je sodna praksa izvršitvene države, v skladu s katero je to, da je bilo kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje (ENP), v celoti ali deloma storjeno na ozemlju Republike Bolgarije kot izvršitvene države, zadosten in samostojen razlog za izdajo sklepa o zavrnitvi izvršitve izdanega ENP zaradi krajevne pristojnosti Republike Bolgarije za uvedbo kazenskega pregona za isto kaznivo dejanje, v skladu z določbami člena 4, točka7(a), [Okvirnega sklepa 2002/584]?“

Predlog za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja

21 Predložitveno sodišče je predlagalo uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 107 Poslovnika Sodišča.

22 Iz teh določb izhaja, da morata biti za uporabo tega postopka izpolnjena dva kumulativna pogoja. Na eni strani se morajo v predlogu za sprejetje predhodne odločbe zastavljati vprašanja glede razlage v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, na katero se nanaša naslov V tretjega dela Pogodbe DEU. Na drugi strani morajo okoliščine spora o glavni stvari, kot jih je opisalo predložitveno sodišče, pomeniti izredne razmere.

23 Kar zadeva prvi pogoj, je treba navesti, da se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada na področja iz naslova V, tretji del, Pogodbe DEU, v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice. Zato se ta predlog lahko obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja.

24 Kar zadeva drugi pogoj, je ta pogoj med drugim izpolnjen, kadar je osebi, na katero se nanaša postopek v glavni stvari, odvzeta prostost in je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari, pri čemer je treba pojasniti, da je treba položaj te osebe presojati glede na stanje na dan preizkusa predloga za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja (sodba z dne 4. septembra 2025, Adrar, C-313/25 PPU, EU:C:2025:647, točka 34 in navedena sodna praksa).

25 V obravnavani zadevi je, prvič, iz predložitvene odločbe razvidno, da je Sofiyski gradski sad (mestno sodišče v Sofiji) s sklepom z dne 20. oktobra 2025, s katerim je bila dovoljena izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali francoski organi, XM odredilo pripor zaradi njegove izročitve francoskim organom. Predložitveno sodišče pojasnjuje, da pritožba, vložena zoper ta sklep, nima suspenzivnega učinka in da je bil zato XM na datum predložitvene odločbe v priporu.

26 Drugič, namen vprašanja, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, je ugotoviti, ali je treba člen 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da bi moralo v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, izvršitev tega evropskega naloga za prijetje zavrniti zgolj zato, ker je bilo kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na ozemlju izvršitvene države članice. Tako naj bi bilo nadaljnje pridržanje osebe XM v priporu odvisno od izida postopka v glavni stvari.

27 V teh okoliščinah je četrti senat Sodišča na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca 24. novembra 2025 odločil, da ugodi predlogu predložitvenega sodišča, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja.

Vprašanje za predhodno odločanje

28 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje sodni praksi države članice, v skladu s katero dejstvo, da je bilo kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega pregona, v celoti ali delno storjeno na ozemlju izvršitvene države članice, zadostuje za zavrnitev izvršitve tega naloga.

29 Najprej, opozoriti je treba, da lahko izvršitveni pravosodni organ v skladu s to določbo zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, če se ta nalog nanaša na kazniva dejanja, ki so bila po pravu izvršitvene države članice v celoti ali delno storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se šteje kot tak.

30 Opozoriti je treba tudi, da je namen Okvirnega sklepa 2002/584, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, olajša in pospeši pravosodno sodelovanje ter tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Evropsko unijo, da ta postane območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 21. decembra 2023, GN (Razlog za zavrnitev, ki temelji na otrokovi koristi), C-261/22, EU:C:2023:1017, točka 35 in navedena sodna praksa).

31 Na področju, ki je urejeno z Okvirnim sklepom 2002/584, je načelo medsebojnega priznavanja – ki, kot je razvidno zlasti iz uvodne izjave 6 tega okvirnega sklepa, pomeni „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah – izraženo v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je določeno pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami navedenega okvirnega sklepa (glej zlasti sodbi z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 38 in navedena sodna praksa, ter z dne 21. decembra 2023, GN (Razlog za zavrnitev, ki temelji na otrokovi koristi), C-261/22, EU:C:2023:1017, točka 36).

32 Iz tega sledi, prvič, da lahko izvršitveni pravosodni organi izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrnejo le iz razlogov, ki izhajajo iz Okvirnega sklepa 2002/584, kakor ga razlaga Sodišče. Drugič, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, je zavrnitev izvršitve zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 21. decembra 2023, GN (Razlog za zavrnitev, ki temelji na otrokovi koristi), C-261/22, EU:C:2023:1017, točka 37 in navedena sodna praksa).

33 V zvezi s tem so v členu 3 Okvirnega sklepa 2002/584 izrecno navedeni razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, v členih 4 in 4a tega okvirnega sklepa pa razlogi za fakultativno neizvršitev tega naloga (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 40 in navedena sodna praksa).

34 Kar zadeva razloge za fakultativno neizvršitev, naštete v členu 4 Okvirnega sklepa 2002/584, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da imajo države članice pri prenosu tega okvirnega sklepa polje proste presoje. Tako lahko te razloge prenesejo v nacionalno pravo ali ne. Odločijo se lahko tudi za omejitev primerov, v katerih lahko izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, s čimer se olajša predaja zahtevanih oseb v skladu z načelom vzajemnega priznavanja, navedenim v členu 1(2) navedenega okvirnega sklepa (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 41 in navedena sodna praksa).

35 Poleg tega je treba ugotoviti, da v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa 2002/584 izvršitveni pravosodni organ „lahko zavrne“ izvršitev evropskega naloga za prijetje iz razlogov, naštetih v točkah od 1 do 7 tega člena 4, med katerimi je med drugim dejstvo, da se ta nalog nanaša na kazniva dejanja, ki so bila po pravu izvršitvene države članice v celoti ali delno storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se šteje kot tak.

36 Tako iz člena 4 Okvirnega sklepa, zlasti iz uporabe povedkovnika „lahko“ v kombinaciji z glagolom „zavrne“, katerega osebek je izvršitveni pravosodni organ, izhaja, da mora imeti zadnjenavedeni polje proste presoje v zvezi z vprašanjem, ali je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje iz razlogov, navedenih v tem členu 4, zavrniti ali ne (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 43 in navedena sodna praksa).

37 Iz tega sledi, da države članice, kadar se odločijo za prenos enega ali več razlogov za fakultativno neizvršitev iz člena 4 Okvirnega sklepa 2002/584, ne smejo določiti, da morajo pravosodni organi zavrniti izvršitev vsakega evropskega naloga za prijetje, ki formalno spada na področje uporabe navedenih razlogov, ne da bi imeli možnost upoštevati okoliščine posameznega primera (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 44 in navedena sodna praksa).

38 Ta razlaga člena 4 Okvirnega sklepa je potrjena s kontekstom, v katerega je umeščen ta člen 4.

39 Na eni strani je namreč treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 32 te sodbe, razloge za neizvršitev evropskega naloga za prijetje razlagati ozko. Nacionalna določba ali sodna praksa, ki bi izvršitvenemu pravosodnemu organu preprečevala, da uporabi možnost, ki mu jo zagotavlja člen 4 Okvirnega sklepa 2002/584, da glede na okoliščine posameznega primera presodi, ali so pogoji za zavrnitev predaje izpolnjeni, pa bi učinkovala tako, da bi bila ta možnost nadomeščena z obveznostjo zavrnitve predaje, s čimer bi se izjema, ki jo pomeni zavrnitev predaje, spremenila v načelno pravilo (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točki 46 in 47).

40 Na drugi strani je Sodišče že razsodilo, da iz primerjave med besedilom člena 4 Okvirnega sklepa 2002/584, ki določa, da izvršitveni pravosodni organ „lahko zavrne“, in besedilom člena 3 tega okvirnega sklepa, ki, kot je navedeno v njegovem naslovu, določa razloge za „obvezno neizvršitev“, na podlagi katerih izvršitveni pravosodni organ „zavrne“ izvršitev evropskega naloga za prijetje, izhaja, da ta organ nima nobenega polja proste presoje na podlagi člena 3 tega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 48).

41 Navedena razlaga tega člena 4 je tudi v skladu s ciljem člena 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa 2002/584, ki ga mora izvršitveni pravosodni organ upoštevati pri svoji presoji (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2025, C. J. (Izvrševanje kazenske sankcije na podlagi ENP), C-305/22, EU:C:2025:665, točka 44) in ki, splošneje, spada v okvir ciljev tega okvirnega sklepa.

42 Zakonodajalec Unije je namreč – čeprav je priznal, da lahko države članice preganjajo storilce kaznivih dejanj, storjenih na njihovem ozemlju – s tem, da je določil, da je ta razlog za zavrnitev izvršitve fakultativen, želel omogočiti, da lahko osebo, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega pregona in ki jo lahko preganjata tako odreditveni pravosodni organ kot izvršitveni pravosodni organ, lahko preganja pravosodni organ, ki je z vidika učinkovitega izvajanja sodne oblasti v kazenskih zadevah v najprimernejšem položaju.

43 Za dosego takega cilja pa mora imeti izvršitveni pravosodni organ polje proste presoje, ki mu omogoča, da glede na okoliščine obravnavanega primera ugotovi, ali obstajajo objektivni elementi, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je v takem položaju, in torej na podlagi člena 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa 2002/584 utemeljiti zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje zaradi uvedbe kazenskega pregona in predaje zadevne osebe.

44 Poleg tega cilj tega okvirnega sklepa, ki je v skladu z njegovim členom 1(1) omogočiti prijetje in predajo zahtevane osebe, da storjeno kaznivo dejanje ne ostane nekaznovano in da se ta oseba kazensko preganja (glej v tem smislu sodbo z dne 6. decembra 2018, IK (Izvršitev dodatne kazni), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, točka 39), spada splošneje v okvir cilja člena 3(2) PEU, ki se nanaša na preprečevanje kriminala in boj proti njemu na območju svobode, varnosti in pravice, ki se izvaja z Okvirnim sklepom 2002/584, da se prepreči nevarnost nekaznovanosti oseb, ki so storile kaznivo dejanje. Ta cilja bi bila lahko ogrožena, če bi moral izvršitveni pravosodni organ ne glede na okoliščine posameznega primera zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, in predajo zahtevane osebe zgolj zaradi okoliščine, da je bilo kaznivo dejanje, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, v celoti ali delno storjeno na ozemlju izvršitvene države članice (glej v tem smislu sodbi z dne 17. marca 2021, JR (Nalog za prijetje – Obsodba v tretji državi, članici EGP), C-488/19, EU:C:2021:206, točka 72, in z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 59).

45 Iz tega sledi, da mora biti uporaba tega razloga za neizvršitev prepuščena presoji izvršitvenega pravosodnega organa, ki mora za to imeti polje proste presoje, ki mu omogoča, da preuči vse upoštevne okoliščine obravnavanega primera, da na podlagi objektivnih elementov ugotovi, kateri od pravosodnih organov, odreditveni ali izvršitveni, je v najprimernejšem položaju za zagotovitev učinkovitega izvajanja sodne oblasti v kazenskih zadevah in posledično za ohranitev legitimnega interesa vseh držav članic za preprečevanje kriminala na območju svobode, varnosti in pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 60).

46 To velja še toliko bolj, kadar kazniva dejanja, za katera je bil izdan evropski nalog za prijetje, spadajo v okvir kompleksne mednarodne kriminalne združbe, tako da so lahko bila delno storjena in imajo učinke na ozemlju več držav članic, med drugim na ozemlju odreditvene države članice, v kateri je bil zoper zadevno osebo lahko uveden kazenski pregon.

47 Tako mora izvršitveni pravosodni organ pri presoji upoštevati okoliščine posameznega primera, kot so narava in značilnosti zadevnega kaznivega dejanja ter zlasti, odvisno od primera, njegova mednarodna razsežnost ali dejstvo, da je bilo storjeno v okviru mednarodne kriminalne združbe, kraj nastanka škode, ki izhaja iz tega kaznivega dejanja, lokacija oškodovancev, razpoložljivost in bližina dokazov in prič ter faza, v kateri je kazenski postopek v odreditveni državi članici in, odvisno od primera, v izvršitveni državi članici.

48 Zato mednarodna krajevna pristojnost v kazenskih zadevah, določena v bolgarskem kazenskem pravu, na katero se sklicuje v nekaterih odločbah bolgarskih višjih sodišč, ki jih je predložitveno sodišče navedlo v predlogu za sprejetje predhodne odločbe, sama po sebi ne more biti zadosten razlog za nasprotovanje izvršitvi evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe pregona, zlasti ker je iz spisa, predloženega Sodišču, in obravnave pred njim razvidno, da bolgarski pravosodni organi zoper zadevno osebo niso uvedli kazenskega postopka za ista kazniva dejanja.

49 Nazadnje, opozoriti je treba, da zavezujoča narava Okvirnega sklepa 2002/584 nacionalnim organom nalaga obveznost skladne razlage svojega nacionalnega prava od datuma izteka roka za prenos tega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2022, Spetsializirana prokuratura (Informacije o nacionalni odločbi za prijetje), C-105/21, EU:C:2022:511, točka 82 in navedena sodna praksa).

50 V tem okviru je treba pojasniti, da obveznost skladne razlage pomeni, da morajo nacionalna sodišča, vključno s sodišči, ki odločajo na zadnji stopnji, po potrebi spremeniti ustaljeno sodno prakso, če ta temelji na razlagi nacionalnega prava, ki ni združljiva s cilji okvirnega sklepa (sodba z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, točka 67).

51 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe razvidno, da obstaja nacionalna sodna praksa, v skladu s katero je mogoče bolgarsko pravo razlagati tako, da je mogoče doseči cilj, ki je v skladu s ciljem Okvirnega sklepa 2002/584.

52 Glede na zgornje preudarke je treba na vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje sodni praksi države članice, v skladu s katero dejstvo, da je bilo kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega pregona, v celoti ali delno storjeno na ozemlju izvršitvene države članice, zadostuje za zavrnitev izvršitve tega naloga.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 4, točka 7(a), Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009,

je treba razlagati tako, da

nasprotuje sodni praksi države članice, v skladu s katero dejstvo, da je bilo kaznivo dejanje, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega pregona, v celoti ali delno storjeno na ozemlju izvršitvene države članice, zadostuje za zavrnitev izvršitve tega naloga.

Podpisi